

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Németh H. Gábor ügyvéd által képviselt felperesnek a dr. Árgyelánné dr. Fejes Magdolna jogtanácsos által képviselt Vám- és Pénzügyőrség Közép-Magyarországi Regionális Parancsnoksága alperes ellen vámügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt a Fővárosi Bíróságon 8.K.34.837/2006. számon indított és ugyanezen bíróság 2007. április 6-án kelt 8.K.34.837/2006/2. számú jogerős ítéletével befejezett perében a felperes részéről 3. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán, az alulírott napon megtartott - nyilvános tárgyaláson - meghozta a következő

í t é l e t

A Legfelsőbb Bíróság a Fővárosi Bíróság 8.K.34.837/2006/2. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 25.000 (huszonötezer) forint felülvizsgálati perköltséget.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A 7. számú vámhivatal 2004. március 18-án vámkezelte az E.Kft. részére vámfizetés mellett regisztrációs adó fizetésével a ... frsz-ú Hummer HMCS diesel gépjárművet.

Az E. Kft. 2004. április 19-én értékesítette ezt a személygépkocsit G.P. részére, aki nevéen megtörtént a gépjármű forgalomba helyezése. A nyilvántartás vizsgálatát követően megindult nyomozás megállapította, hogy a gépkocsi soha nem volt az E. Kft. tulajdona, sem vámigazgatási, sem közlekedésfelügyeleti eljárás nem folyt le, G.P. tulajdonjogát igazoló adásvételi szerződésen csak az ő adatai a valóság, még a tanúk adatai is hamisak voltak. G.P. meghallgatásán elmondta, hogy 2004. tavaszán vásárolta meg a gépkocsit F.P.-től adásvételi szerződést kötött, 6.500.000 Ft készpénzt fizetett, minden eljárást F.P. intézett. Lehet, hogy az adásvételi szerződésen az E.Kft. volt eladóként feltüntetve, ő forgalmi engedéllyel és biztosítással együtt kapta meg a személygépkocsit Mosonmagyaróváron 2005. március 21-én a gépkocsit a felperesnek továbbadta, a szerződést faxon küldte el a Győri Vámhivatalhoz.

A vámhatóság meghallgatta az E.Kft. ügyvezetőjét B.S.-t is, aki elmondta, hogy nem ők hozták be ezt a személygépkocsit Magyarországra, nem kötöttek adásvételi szerződést, a bemutatott szerződésen lévő aláírások és cégbélyegző lenyomatok hamisak voltak. Ugyanerre a megállapításra jutott a Nemzetbiztonsági Hivatal szakértője is. A gépkocsit egyébként F.P. vásárolta

Floridában, eljárás indult ellene, mivel a közúti forgalomban magyar rendszám nélkül vett részt, utóbb F.P. elhunyt, ezért a vele szemben indított eljárás megszüntetésre került.

Mindezen adatok alapján az első fokú vámhatóság megállapította, hogy a gépjármű jogellenes forgalomba hozatala történt meg, ezért 6.500.000 Ft-os ügyleti érték alapján a határozatával a felperest - G.P.-rel egyetemlegesen - összesen 8.438.745 Ft vámteher megfizetésére kötelezte.

A fellebbezés folytán eljáró alperes, mint másodfokú hatóság az első fokú határozatot helybenhagyta.

A felperes keresetében e határozatok hatályon kívül helyezését kérte. Álláspontja az volt, hogy 2005. március 31-én vásárolta meg a gépjárművet belföldi forgalomban, így a jogellenes forgalomba hozatalért felelősség nem terheli. Sérelmezte, hogy a vámhatóság a 2005. márciusában vásárolt személygépkocsival kapcsolatosan a korábbi vámtörvény rendelkezéseit vette figyelembe. Hangsúlyozta, hogy magyar hatósági jelzéssel, forgalmi engedéllyel vásárolt, így fizetési kötelezettség, különösen regisztrációs adó fizetési kötelezettség nem terheli.

Az alperes kérte a kereset elutasítását és fenntartotta azt az álláspontját, hogy mivel a vámáru sorsa a behozatalkor nem került rendezésre, ezért az 1995. évi C. törvény (Vtv.) hatálya alá tartozik, amelynek 126. § a) pontja szerint jogellenes forgalomba hozónak minősül az is, aki vámkezelés nélküli vámárut szerez meg, és azt használja.

A Fővárosi Bíróság 8.K.34.837/2006/2. számú ítéletével a felperes keresetét elutasította.

Az első fokú bíróság mindenekelőtt megállapította, hogy a közösségi vámjog végrehajtásáról szóló 2003. évi CXXVI. törvény (T) 75. § /1/ bekezdés b) pontja alapján a perbeli esetben a korábbi vámjogról, a vámeljárásról valamint a vámigazgatásról szóló 1995. évi C. törvény (a továbbiakban: Vtv.) rendelkezéseit kell alkalmazni. A Vtv. 125. § /2/ bekezdés c) pontja, /4/ bekezdése alapján a felperes, mint jogellenes forgalomba hozó egyetemlegesen felelős a vámárut terhelő vámteher megfizetéséért.

Az első fokú bíróság megállapította, hogy a beszerzett bizonyítékok alapján a felperes hamis iratokkal belföldi forgalomba helyezett, ténylegesen nem vámkezelt, rendezetlen sorsú vámárut vásárolt meg, ezért jogszerű volt az a megállapítás, hogy ő is vámfizetésre kötelezett.

A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, kérte az ítélet hatályon kívül helyezését, és a keresetének megfelelő ítélet meghozatalát.

A felperes ismételten azt hangsúlyozta, hogy Magyarország Európai Unió csatlakozása után 2005. márciusában vásárolta meg a személygépkocsit, így a csatlakozás előtti jogszabályi rendelkezéseket esetében nem lehetett volna alkalmazni. Ezen túl fenntartotta azt az álláspontját is, hogy a Vtv. 125. § /2/ bekezdés c) pontja alapján figyelemmel a 126. §-ára is, kizárólag annak a felelőssége merül fel a vámteher megfizetéséért, aki a forgalomba hozatalakor szerezte meg, illetve használta az adott vámárut. A felperes e körben nem volt sorolható, ezért sérelmezte a fizetésre kötelezését.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályban tartását kérte.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

Az első fokú bíróság helyesen állapította meg a tényállást, és helytálló volt az abból levont jogkövetkeztetése is.

A vámhatóság és az első fokú bíróság által helyesen idézett közösségi vámjog végrehajtásáról szóló 2003. évi CXXVI. törvény 75. § /1/ bekezdés b) pontja, valamint 83. §-a alapján helyesen járt el a vámhatóság, amikor a 2005. március 31-én vásárolt személygépjármű esetében is a korábbi, 1995. évi C törvény, a régi Vtv. rendelkezéseit alkalmazta. Az új vámtörvény 75. § /1/ bekezdés b) pontjában foglalt rendelkezés alapján ugyanis a csatlakozást megelőző időszakra vonatkozóan végzett ellenőrzéseknél a jelen törvénnyel hatályon kívül helyezett, tehát korábbi vámjogszabályok rendelkezései az alkalmazandók, a vámterhet, késedelmi pótlékot, bírságot illetően.

A nem vitás tényállás szerint a perbeli gépjárművet 2004. március 18-án F. P. magánszemély hozta be Magyarországra, anélkül hogy annak vámjogi sorsát rendezte volna, a vámáru után vámteher megfizetése nem történt meg. A gépjármű jogellenes forgalomba hozatala első belföldi értékesítésekor 2004. április 19-én történt meg, a gépkocsit G.P. magánszemély részére a vámteher megfizetése nélkül adták tovább. Így bár a felperes valóban Magyarország uniós csatlakozását követően 2005. március 31-én vásárolta meg a személygépkocsit, de az előbb idézett rendelkezések szerint, mivel a gépkocsi vámjogi sorsa ezen időpontig sem rendeződött, a vámhatóság helyesen járt el akkor, amikor a korábbi vámtörvény szabályait alkalmazta.

A Vtv. 125. § /2/ bekezdése sorolja fel, hogy ki a vámfizetésre kötelezett, ennek c) pontja szerint aki a vámárut jogellenesen belföldi forgalomba hozza, vagy az ilyen forgalomba hozatalt elősegíti. A Vtv. 126. pontja alapján pedig a vámfizetési kötelezettség szempontjából a vámárut jogellenesen belföldi forgalomba hozónak kell tekinteni azt, aki:

a) a vámárut a belföldi forgalom számára vámkezelés nélkül, vagy a vámhatóság megtevesztésével történt vámkezelés után belföldi

forgalomba hozza, megszerzi, az ilyen forgalomba hozatalt elősegíti, illetőleg az ilyen vámárut felhasználja;

E rendelkezések értelmében tehát valamennyi olyan személyt, aki a felsorolásban szerepel, a vámáru jogellenes forgalomba hozójának kell tekinteni és egyben vámfizetésre kötelezettnek.

A perbeli esetben nem volt vitás, hogy a felperes olyan vámárut vásárolt meg, és ezt követően használt, amelyet jogellenesen hamis okmányokkal vámfizetési kötelezettség teljesítése nélkül hoztak forgalomba. Így a felperes e gépjármű megszerzésével jogellenes forgalomba hozóként kötelezhető volt a vámteher megfizetésére. A jogszabályi rendelkezések alapján nem volt jelentősége annak, hogy a felperes mindezen körülményekről tudott-e, jóhiszemű volt-e vagy sem.

A Legfelsőbb Bíróság megállapította, hogy az alperes határozata és a jogerős ítélet a jogszabályoknak megfelelt, ezért azt a Pp. 275. § /3/ bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A pervesztes felperest a Pp. 78. § /1/ bekezdése alapján kötelezte felülvizsgálati perköltség fizetésére.

A felperes felülvizsgálati kérelmén a felülvizsgálati eljárási illetéket lerótt, így erről rendelkezni nem kellett.

Budapest, 2008. május 15.

Dr. Hajnal Péter sk. a tanács elnöke, Dr. Danziger Éva sk. előadó bíró, Dr. Kárpáti Magdolna sk. bíró